

composito, idcirco eam prima intelligentia sit ex diuersis rebus composita, non poterit esse p se una nisi per unam formam superadditam, & quoniam ab eodem est esse, & unum esse, ea propter cum prima intelligentia sit una per unam formam, igitur per eandem formam habebit esse, & tunc Commentator aduersus istam compositionem hoc erigit fundamentum, Omne compositum est nouum, prima intelligentia est composita eo modo quo dictum est, ergo erit noua. iam uero de eo composito uult Auerroes nouum esse affirmari, quod in minori de prima intelligentia predicatur, nisi illud temere affirmare uolueris, quod diuerso modo compositum in utraque propositione accipitur: at compositum quod affirmatur de prima intelligentia illud est, quod ex diuersis substantiis constat, & ex forma dante esse, ut superius ostensum est. ergo & de hoc composito nouum esse uerificatur: Statuimus itaque quod omne compositum ex diuersis substantiis per se unum nouum est, atque possibile: nã aut atque firmissima ratio ad id ostendendum cur huiusmodi compositum nouum sit, non est ratio tradita à Modernis, sed ista, quia omne compositum ex pluribus substantiis quarum altera dat esse, & altera recipit esse, necessarium est per se unum, quoniam ab eodem est esse & unum esse, sed unum per se minime fieri potest, nisi quia unum est actus, & reliquum potentia ad esse, ut habetur 3. Met. cont. 15. sed omnis potentia in substantia, & ad esse, est potentia contradictionis, ut legitur apud Auer. sub initium secundæ cap. de Sub. orbis, cuius uerba sunt hæc. In cælesti corpore non reperitur potentia omnino scilicet in substantia, quoniam omnis potentia in substantia est contradictionis, quod ab Aristotele accepit 9. Met. 17. ubi aeterna non habere potentiam, hac ratione ostendit, Si aeterna haberent potentiam ad esse, ergo haberent potentiam contradictionis. quoniam cõs potentia simpliciter, uel in substantia contradictionis est. igitur omne compositum ex pluribus substantiis, ut ex forma dante esse, & ex aliquo recipiente esse, est potentia contradictionis: igitur possibile est, atque nouum, & hoc est firmissimum huius theorematismæ fundamentum, in quo Auerroes cum Aristotele maxime consentit. Hinc colligere potes quare cæleste corpus cum ex diuersis substantiis compositum sit, non est nouum, sed antiquum: ratio ea est, quoniam non est compositum ex subiecto & forma informante, nã si huiusmodi esset, in eo esset potentia ad formam, & ad esse, & ita esset in eo potentia contradictionis, & forma constituta in esse per subiectum, & proinde esset necessario nouum, atque possibile, sed compositum est ex duabus naturis, ut ex mouente & mobili, in quo non est nisi potentia ad ubi, sed fortasse quispiã circa hoc ambigere posset, nã superius dictum fuit, quod Auerroes exponens illam Algazelis propositionem, quod omne causatum est possibile, dixit, quod ista propositio non uerificatur nisi in causato composito, unde Auer. accepit